

pokoleniom „wolność chwały synów bożych”.

„Tak występuje przed duchem naszym w ogólnych kształtach ta wielka rozprawa, która będzie stanowiła treść duchową wieku dwudziestego, ta powszechna walka o Boga w sumieniu ludów, która rozgrywać się zaczyna między katolicyzmem, a bezbożnictwem. Wkroczyliśmy w wstępny okres tego dziejowego spotkania między „Kościołem Boga żywego”¹ a „bóżnicą szatańską”², któremu w dziejach ogromem i doniosłością dorównywać ją chyba tylko zwycięskie zmagania się chrześcijaństwa z duchem pogańskim - go Rzymu. Tak jak wtedy chrześcijaństwo katakumb zdobyło dużą część pogańskiego cesarstwa - wchłonęło w siebie ludy barbarzyńskie, które to cesarstwo rozbiły, tak za dni naszych katolicyzm z okopów, w których go uwięziła wolnomularska i bezbożna przemoc wieku ubiegłego, podbijać będzie spoganią duszę Europy, a w końcu duchem Chrystusowym ujarzmi i na modlitwę przed ołtarze Pańskie powiedzie te ruchy, które obecnie walą w rozkołatą budowę społeczeństwa”.

J. Em. Ks. Prymas August Hlond
Prymas Polski.

„W porę powierzyła Opatrność rządy Kościoła Papieżowi, który od lat dziesięciu inobilizuje katolicyzm i wydobywa we wszystkich dziedzinach życia kościelnego nowe energje i wartości. Chrystus daje Kościołowi mocarne dusze i wielkich wodzów mu sposobi. Ducha Święty rozpala w łonie katolicyzmu żar apostołski i budzi ducha mocy.

Niknie słabość i wszystko to, co płytkie, jałowe, nietwórcze. To ora bohaterów, wyznawców, męczenników.

„Chrystus rozwija szeroko swój niepokalany a zwycięski sztandar.

„Kłękajcie tedy w modlitwie w miłostliwym hołdzie! Radosną chęć oddajcie królów Królowi” i za nim podążajcie „jako lud mocny, zgotowany ku bitwie”.

„On ma królować”.

(Ks. Kard. Prymas Hlond)

Sami oczywiście musimy jak żołnierze być

silni i zdrowi, mocni we wierze, niezsłupaci moralnie. Wtenczas, gdy zabierzemy głos, czy to na wiecu, czy na zebraniu, czy gdzieśbądź, i odważnie zawołamy: „My Katolicy nie pozwolimy wypędzać ducha chrześcijańskiego ze szkoły, my nie chcemy słyszeć o żadnych rozwodach czy ślubach cywilnych, my chcemy Boga, jego praw, jego miłości i sprawie-

¹) 1 Tym 3,15. ²) Obj. 3,9.